

„A berendelési idő? Mese habbal”

Nagy trauma a várakozás

Zsúfolt folyosón várnak a betegek a traumatológián

Fotó: Schmidt Andrea

Legalább ötven beteg várakozott, hogy bejusson tegnap délután a traumatológiai és ortopédiai rendelésre a szegedi új klinikán. Volt, aki már reggel hétre érkezett, mégsem végzett délután egy óráig. A kezelőorvosok többségét a rendelési idő alatt műteni hívták.

– A berendelési időpont? Mese habbal – mondta a középkorú asszony, aki 90 éves édesanyját hozta be a traumatológiára, mert az idős asszony elesett az otthonában.

„Hajjaj!”

– Fél kilencre kellett jönnünk, de még most is itt várakozunk. Anyukám szívbeteg, már rosszullétre is panaszkodott – mondta. Egy orvos lépett ki a vizsgálóból, akinek odaszólt a 90 éves néni: úgy érzi, kezd felmenni a vérnyomása. – Hajjaj! – felelt az orvos és már indult is tovább. Műteni hívták.

A nyugdíjas Csányi Csabáné Tiszaszigetről jött. – Pár hónapja bevartam a könyökömet egy vascsőbe. Most újra fáj, ezért jöttem. Hétre értem ide, a karonőzőben első voltam. Az ortopédi-

A LEGPECHESEBB BETEG

A legrosszabbul tegnap mégsem a várakozók, hanem Tábori István járt. A kisteleki férfit délre hívta a kezelőorvosa. – Mindössze egy receptet kellene felírnia, de most tudtam meg, hogy ma mégsem rendel. Nem igaz, hogy egy másik orvos nem tudja felírni a gyógyszert! Most utazhatok vissza és jövő pénteken újra jöhetek – mondta bosszúsán. A férfit a nővért fogta vállatára, miért nem értesítették, hogy ne jöjjön hiába? – Nem gondolja, hogy a több száz előjegyzett betegből kibogarászuk azt, akinek nem kell jönnie – érkezett az ésszerű magyarázat.

án kezdtem, ahonnan a röntgenbe küldtek. A kiértékelésre két órán át vártam, most meg arra, hogy ismét beszéltsanak az ortopédiára, ahova már egy órája beadtam a röntgenképet – meséli.

Egyedül

A mellette ülő nőt még fél egykor sem szólították, pedig ő is több órája várt. – Reggel idetelefonáltam, jöhetnek-e. Azt mondták, csak nyugodtan. Eddig még a karonőzőt sem vették el. Legalább kijönne a nővér, hogy elmondhassam a véleményemet – mondta.

A nővér az egyik orvos visszateérte után csakugyan kijött és a

soron következő betegek nevét mondta, jó hangosan, hogy a távolabbi váróban is hallják. Egy hölgy megszólította: csípőműtétre váró rokonával már több mint két órája szobroznak a váróteremben. – Majd a doktor úrral megbeszéli mi a gondja, mindenki sorra fog kerülni. Én is egyedül vagyok és a doktor úr is egyszerre két vizsgálóban rendel. Eddig 78-an voltak a mai napon – érkezett a válasz.

– Nem jövök vissza többet – mondta türelme végső határához érve Csányi Csabáné. Ekkor azonban feltűnt kezelőorvosa, s a nyugdíjas asszony szemében ismét felcsillant a remény. Nem sokkal ezután tényleg behívták.

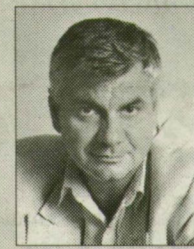
– Ínhüvelygyulladásom van, amire gyógyszert írtak fel. Megkérdeztem, miért kellett ennyit várni: mind a négy orvost, aki ma rendelt, felhívták műteni. Sajnálom szegényeket, de mégsem állapot, ami itt van. Sok a beteg, kevés az orvos – mondta.

Bogarász

A várótermi füstölés csak fokozódott, amikor mentősök jelentek meg egy-egy újabb beteggel, akiket persze egyből a vizsgálókba toltak. – Először őket vizsgálják, majd az osztályokról lehozottakat. Utoljára maradunk mi, pedig ma ambuláns rendelés van – mondták többen bosszankodva.

– Nagy a teher az orvosokon – mondta Hegedűs Lajos, aki varratszedésre jött, de végül röntgenre is elküldték. A férfi kezelőorvosát, amíg ő a röntgenre várakozott, műteni hívták. – Miután visszabicegtem, az a hír fogadott, hogy az orvosom csak egy óra múlva jön vissza. Azóta már több mint másfél óra telt el – mondta, miközben fájós lábát egy járőkereten pihentette.

K. G. G.

Sebek és doktorok

BÁTYI ZOLTÁN

Csak kórházba ne kerülj, mert még betegebb leszel! Ki ne hallotta volna már ezt a nem kevés keserűséget rejtő mondatot kis honunkban. A jó tanács harsogója persze nem arra gondol, hogy Magyarországon képzetlen orvosok írják fel a mit sem érő gyógyszereket. Sokkal inkább a beteget fogadó kórházi (klinikai) rend borzolja napjainkban immár uniós idegeinket.

Gyomrunkat rántja össze a görcs, amikor meglátjuk a nem egyszer zsúfoltság megett várótermeket, amelyekből, mondjuk, influenzajárvány idején az is vírust visz haza a családjának ajándékba, aki netán csak kifordult bokáját szeretne volna megmutatni gyógyítójának. Lábunk zsibbad a véget nem érő sorban állásban, mert hát kitalálhatták az előjegyzéses rendeltetést, a beteg már csak olyan, hogy nem lehet normaidőre meggyógyítani.

De ha szerencsésen be is jutunk a doktorunkhoz, még mielőtt az enyhébb rosszullétet erősebb váltaná fel, szembe találkozhattunk olyan orvossal, aki érti szakmája minden fortélyát. Csak éppen agyonhajsolt, aznap ki tudja hányadik panaszt hallgatja már végig. Miközben még vigasztalnia is kell betegét, aki azt motyogja: de hát, doktor úr, én ezt a gyógyszert nem bírom majd kifizetni.

Évek óta tudja mindenki: a magyar egészségügy – bár értünk el sikereket, hogy mást ne mondjak, világszínvonalú gépeket is föllelni már egyes felújított gyógyító centrumokban – ezer sebből vérzik. Csak éppen azt nem tudja senki, hogy ha eme egészségügy fordul doktorhoz, melyik sebet, ki és hogyan kötözze be. Merthogy annyi kötszere az ország összes pénze sem lenne elég, amennyi gyors megváltást hozna.

Toldozgatni, feldozgatni persze lehet, s kell is. Azt is joggal várja el a tébémilliárdokat befizető adózó, hogy legalább jobb szervezéssel, új osztályok nyitásával enyhítsék a gondokat. Csak éppen 2006-ra már egyértelműen kiderült – jól átgondolt reformokat kidolgozhatunk egészségügyünk talpra állításához, papírhalmazként lapul az a sutfniban, ha fogalmunk sincs, miből fogjuk finanszírozni.

Ugyanis mutogathat itt egymásra orvos és beteg, gyakorló orvos és miniszteriális szakember, a gyógyítás csak forintokkal gyógyítható. S miközben irigyeljük a németet, a franciát, a svájcit, emlékeinkből pedig előpotyan a csodaszép fekete-erdőbeli klinika, ahol Brinkmann tévésorozatban professzor mosolygott rá betegeire, ne feledjük: Magyarországon élünk. Ahol nem csupán kórházainkról, rendelésainkről juthat eszünkbe: van itt még tennivaló, s nem is kevés.

Újabb szalmonellások

Újabb négy szalmonellafertőzést mutattak ki tegnap az ÁNTSZ munkatársai, így 24-re nőtt azok száma, akik egy másfél héttel ezelőtti mórhalmi önkormányzati rendezvény büfébeledjéről fertőzést kaptak.

A Homokháti Önkormányzatok Kistérség-fejlesztési Társulásának január 24-i összejövetelén 80 vendég vett részt, közülük 43-an másnapra meg-

betegedtek. Mivel a székletvizsgálat ilyenkor csak azok számára kötelező, akik meghatározott munkakörökben – például élelmiszerrel kapcsolatos területen – dolgoznak, ráadásul sokan el sem mentek panaszukkal orvosukhoz, elképzelhető, hogy a szalmonellafertőzést jóval többen elkapták. A betegség miatt senki nem került kórházba.

A tulajdonos nem fogadja el a határozatot

Továbbra sem épülhet a pihenő

Nem szándékozik eladni az M5-ös melletti röszei pihenő mintegy 90 ezer négyzetméternyi területét az államnak Tanács Imre. A tulajdonos a kisajátítási határozatot polgári peres eljárásban támadja meg.

Egy héttel ezelőtt írtuk meg, hogy kész az M5-ös sztráda Röszeikéig elérő szakasza is, már csak annak felöltöztetése van hátra. Ugyanakkor egészen biztos, hogy a szerződésben vállalt határidőre, március 31-ére nem adják át a röszei pihenőt, az országkaput, egy folyamatban lévő kisajátítási ügy miatt. A terület tulajdonosa, Tanács Imre vállalkozó akkor nem nyilatkozott lapunknak, Dobay Dezső, a kisajátítást végző Nemzeti Autópálya (NA) Rt. megbízásából eljáró ügyvéd pedig azt mondta: a kisajátítási határozat – amelyet január 27-én hoztak meg a megyei közigazgatási hivatalnál – jogerőre emelkedését követően az építkezést el lehet kezdeni. A közérdek ugyanis megelőzi a magánérdeket. Az ügyvéd hozzátette: a tulajdonos polgári peres eljárás keretében megtámadhatja a határozatot.

Tanács Imre cikkünk megjelenését követően hajlandó volt nyilatkozni. Elmondta, sosem vitatta, hogy az M5-ös megépítése közügy, ezért a nyomvonal számára eladta a földjét. A vitatott ingatlant azonban, amely immáron az autópálya két oldalára került, a sztrádaépítő társaság kereskedelmi célra kívánja hasznosítani, több vállalkozóval együtt éttermet, benzinkutat építene rajta. Az „országkapu” elnevezést is ő találta ki. Szerinte most más érdekeltségek szeretnék ugyanazt az üzletet megcsinálni, amit ő akar. Ez nem csoda, hiszen számítások szerint a röszei határállomáson egy év alatt nyolc és fél millió ember hajt majd át. Ha pedig mégis kisajátításra kerülne sor, akkor az állam fizessen piaci árat – mondta Tanács Imre.

F. K.

Az MDF megyei jelöltjei

A Magyar Demokrata Fórum tegnap mutatta be megyei jelöltjeit.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A Magyar Demokrata Fórum mind a hét Csongrád megyei választókerületben önálló jelöltet indít az országgyűlési választásokon. Tóth Csaba, Ványai Éva és Tímárné Horváth Magdolna szegedi programját már megismerhették olvasóink, ezúttal a megye többi városának jelöltjeit mutatjuk be.

Rabi Mihály a 4-es választókerület jelöltje, mezőgazdasági vállalkozó, adószakértő és könyvelő. 1990 óta az MDF tagja, elnöke a párt forrásküti alapszervezetének, egyben a falu önkormányzatának képviselője tizenhatodik éve. Fontos feladatként említette a településeken a munkanélküliség csökkentését – munkahelyteremtéssel.

Az 5-ös választókerület jelöltje dr. Dóczi Margit jogász az előző ciklusban önkormányzati képviselő volt Szentesen, jelenleg pénzügyi területen dolgozik. Meggyőződése, hogy

A megyei jelöltek. Balról jobbra: Grezsa István, Ványai Éva, Tóth Csaba, Tímárné Horváth Magdolna, Dóczi Margit, Kotroczó Béla és Rabi Mihály Fotó: Karnok Csaba

a parlamentben az erős, jobboldali, szakmaiságban a realitások talaján mozgó, nemzeti politikát folytató MDF nemzeti szükséglet. Mottója: minden magyar felelős minden magyarért.

A 6-os választókerületben a hódmezővásárhelyi dr. Grezsa István háziorvos indul. Az MDF alapító tagja, a párt megyei elnöke,

1998 óta önkormányzati képviselő. Fontosnak tartja a magyar nemzet gazdasági és kulturális integrációját. Azt mondta, az MDF az új parlamentben kormánykoalícióban kívánja megvalósítani azt a nemzetpolitikát, amelynek irányát Antall József jelölte ki.

A 7-es választókerület jelöltje, Kotroczó Béla

saját ügyvédi irodában dolgozik Makón. 1990 óta a párt tagja, egy ideig a makói alapszervezet elnöke volt. 1999-ben abahagyta az aktív politikálást. A felkérést, hogy az MDF országgyűlési képviselőjelöltje legyen, azért vállalta el, mert úgy érzi: jobboldali koalíciós kormányra van szükség.

HÍREK

A GAZDASÁG, SZÁMOKKAL
Szabályos statisztikaórát tartott tegnap sajtótájékoztatóján Katona Tamás, a Pénzügyminisztérium közigazgatási államtitkára, aki az SZTE statisztikai és demográfiai tanszékének is vezetője. Az Elszámolás 2006 elnevezésű kampányban a kormányban a gazdaságot érintő intézkedéseiről országszerte a tárca képviselői számolnak be a napokban.

PONTOZNÁK A FIATALOKAT
Új Nemzedék-kártya bevezetését tervezik, amit minden harminc év alatti állampolgár megkapna. A kártyán egy véradás, sikeres nyelvvizsga vagy egy sportrendezvényen való részvétel után pontokat lehetne gyűjteni, amiért kedvezményekben részesülne a fiatalok – mondta Farkas László, a Fidelitas szegedi elnöke.

AZ SZDSZ NEM KOPOGTAT
– A Fidesz-MPSZ nem választott az SZDSZ kampányetiikai kódexére, az MDF pedig úgy reagált: mindig is betartotta az etikai normákat – mondta tegnap Szegeden Sándor Klára, a liberális párt ügyvivője, országgyűlési képviselőjelölt. Jövő héten indul a kopogtatócédulák gyűjtése, az SZDSZ szeretné, ha ennek kapcsán sem zaklatnák a pártok a szavazókat – fogalmazott.